

תת"ע 7822/11/13 - מדינת ישראל נגד מתתיהו הגרי

בית משפט השלום לעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7822-11-13

בפני כב' השופט טל אוסטפלד נאו'

מדינת ישראל

נגד

מתתיהו הגרי

ונחתם:

ב"כ המאשימה - עו"ד גל שרון

הכרעת דין

הנאשם קיבל הודעת תשלום קנס לפיה נהג ברכב מוביל שהיה חגור בחריפות בטיחות ב��ג'ן לתקנה 38ב(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

נתען כי ביום 12.10.2012 בשעה 9:15 נהג הנאשם ברכב מסו בו היו מותקנות חגורות בטיחות, מוביל שהיה חגור.

הנאשם ביקש להישפט, כפר במיחס לו ובית המשפט שמע הראיות.

מטעם התביעה העיד רס"ב אבי בן עמי (להלן: "עד התביעה"), אשר ערך והגיש את הودעת תשלום הקנס (ת/1). בהתאם להודעה הבchein עד התביעה ברכב הנאשם מגיע בנסיעה בנתיב הנגדי ממולו כאשר הנאשם אינו חגור בחריפות בטיחות.

הנאשם אשר בחר להעיד, העיד כי הגיעו לצומת, עת המתין כאשר דלק האור האדום ברמזור, כאשר הרכב היה בעצרה מוחלטת, האתרג ששהיה מונח לידיו נפל, והוא התכווף להרימו, תוך שהוציא את זרועו מחגורת הבטיחות, וудין חגורת הבטיחות הייתה כרוכה מסביב לבתו.

לטענו, עד התביעה הבחן בו בדיק כאשר התרומות בחזרה וудין לא השחיל את ידו לתוכ רצועת החgorה האלכסונית.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עד התביעה ועדות הנאשם, בחרתי את המסמכים שהוגשו לפניי, הגיעו לכל מסקנה כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

תקנה 38ב(א) לתקנות התעבורה מורה כך :

"38ב. (א) לא ינהג אדם ולא יסע ברכב מן הסוגים האמורים בתקנה 364 או בכל רכב שבו מותקנות חגורות בטיחות אלא אם כן הנהג והנוסעים בו חגורים בchodrot בטיחות או רתומים במושב בטיחות או במושב מגביה כאמור בתקנה 38א, לפי העניין".

הנאשם טוען כי לא ביצע את העבירה, ראשית מפני שעמד ברמזור אדום בצדמת ולכן לא היה בנהיגה, ושנית, משום שהיא חגור על ידי הרוצעה המותנית על אף שהוציא את ידו מבעד לרצועה האלכסונית כדי להרים את האתרג אשר נפל לרצפת הרכב.

ברע"פ 7446/07 אדיב שעבי נ' מדינת ישראל, קבע בית המשפט העליון כי דין חגורה שלא נחרגה לפי הוראות היוצר והרכב, דינה חגורה שלא נחרגה כלל:

"אמור מעטה, לאור פרשנותה התקליתית של תקנה 38ב(א), ככל שהדבר נוגע לעניינו - על הנהג והנוסעים ברכב חלה חובה לחגור החגורות בטיחות מן הסוגים האמורים בתקנה 364, בצורה תקנית - כמפורט בפרט 23(א). בין השאר, החגורה האלכסונית חייבת לחזק את חזזו של החגור מן הירך לכתחף שמנגד. העובר על הנחיה זו, איננו "חגור בchodrot בטיחות" על פי תקנות התעבורה - הוא מבצע עבירה פלילתית וצפו לעונש הקבוע בחוק".

גם אם קיבל את טענת הנאשם כי היה חגור חלקי, רק במוחמי, טענה זו בעוכרו כפי שנקבע בפרשנת שעבי דלעיל. שכן, דין חגורת החגורת חלקיות דין לא חגור כלל.

באשר לטענו השנייה של הנאשם, לפיו היה בעצרה בעצרה ברמזור אדום בצדמת עד התביעה הבחן בו וכלל לא היה בנסיעה, ניתן לראות כי בת 1 ציין עד התביעה כי הבחן בנאים בבירור מבצע את העבירה בעת הנהיגה. וכך ציין: "במהלך סיור שגרתי נכנסתי לרחוב הדורו לצפון ומולו הגיע רכב זה ללא חגורת בטיחות הנהג היה לבדוק ברכב מיד

ביצעתו פרשה אחורי כשהספיק לחגור בצמת חgorה ניגשתי משמאלו הוריתי לנוג לעזר בצד...."

בחקירתו בבית המשפט השיב עד התביעה:

"ת. אני בתוך רחוב, כשאני מצין שרכב הגיע מולי, זו נהייה, תנוועה, לא צינתי עמידה ולא צומת למעט לאחר שפניתי פנית פרשה אחורי. הנסיבות של עצירת הרכב הייתה הצומת והלאה". (עמוד 1 לפרטוקול שורות 29-28).

זאת ועוד, בדברי הנוג שבת/1 ניתן לראות כי הנאשם בעצם הודה בביצוע העבירה. וכך אמר: "אני בדרך כלל חוגר חgorה בטיחות זה בשבילי לא בשבילך אבל הפעם לא שמתי לב ומיד נזכרתי שאני בלי חgorה וחגרתי".

בחקירתו הנגדית בבית המשפט, טען הנאשם כי דבריו סולפו. לשאלת בא כוח המאשימה אילו מהקטעים אשר מצוינים בת/1 אמר, השיב:

"ת. אמרתني חלק מהדברים

ש. אז מה אמרת ומה לא? מקרים רבים לך את התגובה: האם אמרת "אני בדרך כלל חוגר חgorה בטיחות?" (עמוד 3 לפרטוקול שורות 33-34)

ת. כן את זה אמרתני.

ש. האם אמרת "זה בשבילי לא בשבילך?"

ת. כן

ש. האם אמרת "אבל הפעם לא שמתי לב ומיד נזכרתי שאני בלי חgorה וחגרתי"

ת. לא אמרתני את זה, את כל הסוף לא אמרתני". (עמוד 4 לפרטוקול שורות 5-1).

סוף דבר

אני נותנת אמון מלא בעדותו של עד התביעה שלא נסתרה כי הבחן בביצוע העבירה בזמן נהייה ולא בעת שרכב הנאשם היה בעצירה.

בת/1 ניתן לראות כי הנאשם הודה בצורה שאיננה משתמש לשתי פנים באשר ל'bיצוע העבירה ואף בחר לציין כי בפעם זאת ספציפית לא חוגר חgorה בטיחות כאשר בדרך כלל חוגר.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבית המשפט זההיר את עצמו כי עדות יחידה לפניו, הנני מוצאת את הנאשם אשם במיוחס לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום י"ב تموز תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

גזר דין

לא אחת נפסק כי משוייטר הנאשם על זכותו לשלם את הכנס המקורי, ביקש להשפט, אין בית המשפט כובל בגזר דין לעונש הכנס המקורי.

משנחשו בפני בית משפט הרשותי הקודמות של הנאשם כאשר הוא מחזיק ברישון נהיגה משנהת 81, כבר לחובתו 34 הרשותות, לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים לעונש, מכך ומדובר בעבירה ראשונה מסוגה לנאים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דינה את הנאשם לתשלום קנס בסך 350 ל"נ או 100 ימי מאסר שיישא תמורהם.

הכנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

ה הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקיים או מלחזיק רישון נהיגה לתקופה של חודש

וזאת על תנאי למשך שנה והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות נוספת ראשונה ושנייה. זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ב تموز תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

